

Michiel Adriaenszoon de Ruyter

Contributed by Iakosm

2004. October 19. Tuesday 18:47

Last Updated 2007. August 22. Wednesday 10:31

There are no translations available De Ruyter admirális nevét azzal a rta be a magyar tőrőnelemben az egyetemes protestánsok történelmében, hogy 1676-ban a holland flotta az ausztriai korszakban a napolyi gályafogságban a máig az 26 prádiktort. De Ruyter kora kiválóan egyéni volt, szerette hazáját és mályen h-v református volt. 1674. a királyi Magyarországon. Az ellenreformáció jegyében Kollonich páspálk március 5-re Pozsonyba idézetett mintegy háromszáz protestáns prádiktort és tanárt, kik közül 167-en meg is jelentek. Ellenük a vjd: zendélő valós rászóval, ami az időt átbenjárás bann volt. Kézelt 42 fát nemes egyszerűsággal, elretentő példák státuáni- gályarabságra a-táltak. A viszontagságos ót kávetkeztében májr csak 32-en érkeztek meg Napolyba a láncoolták a ket a gályák evezőpadjaihoz. De Ruyter admirális nevét azzal a rta be a magyar tőrőnelemben az egyetemes protestánsok történelmében, hogy 1676-ban a holland flotta az ausztriai korszakban a napolyi gályafogságban a máig az 26 prádiktort. De Ruyter kora kiválóan egyéni volt, szerette hazáját és mályen h-v református volt. A gyzelmes csatát követően jelentette ki: Mit is mondhatnánk? Szíjjunk és nyelvünk cserben hagy bennünket, hogy hirdessük Isten irántunk valószínűségeit. Nagy az áldás rajtunk. Csak remélhetjük, olyan szerencsések leszünk, hogy ki tudjuk mutatni, mennyire hájásak vagyunk neki".

Hollandia a XVI- XVII. században hat szaki provincia- Holland, Seeland, Utrecht, Gelders, Overijssel, Groningen és Friesland- 1579. január 23-án az utrechti unióban egyesült, helytartóul Orániai Vilmos herceget ismerték el. Alapjaiban polgári korszak volt, amely Európa első győztes polgári forradalmának eredményeként jött létre. kereskedelem és az ipar addig soha nem tapasztalt fejlődésnek indult. Holand kereskedő hajók szíjllátották a gáborák, Baltikumtól a Földközi-tenger kikötőibe, Svédországtól vasércet és rezt, Norvégia, Portugália és kereskedők eljutottak Indiába, Ceylonba, Jávára, Kína, Japánba és az Ázsiába, látározva az eredményesen mátkédő kereskedőtelepeket, ezzel megalapítva a gyarmatokat. Holand hajók alapították és Amszterdam városát, melynek mai neve New- York. A Holand korszak a mindenütt jelen levő kereskedelmi flottája révén gyakorlatilag monopolizálta az Atlanti-óceán, Észak Európa és a Baltikum közötti tengeri fuvarozást. 1650-re a metalföld lett Európa leggazdagabb országa. A Holand korszak- a győztes mádon- től sok órdeket szőrt. Első sorban Angliát a kereskedelem terén, illetve a Spanyol birodalom is szerette volna visszaszerezni a korona egykoron egyik ákálvőnek szíjmet- a nalametalföldi provinciákat. Holand indiában, mint kereskedő, polgári orszáiban gyorsan terjedt a kolonizmus, a tőrőnelem során támogattak minden antikatólikus vagy Habsburg ellenes megmozdulást. Ez viszont mályen szőrtette a szíjmottevő világi hatalommal rendelkező pápaság órdekeit. 1652-ben háborúba keveredett Anglia a Navigation Act (hajászi törvény) miatt, amely a metalföldi kereskedelmet szinte teljesen megőntotta. A háború 1654-ben a westminsteri béke aláírásával ért véget. 1663-ban és 1664-ben Anglia hadúzenet nélkül a megtámadt holand gyarmatbirtokokat. Holandia 1665-ben hadat üzent Angliának, ezzel vette kezdetét a májodik angol- holand háború, melyet az 1667-es bredai szerződés zárt le. A kávetkező háború 1672-ben Franciaországgal, kálmáster hercegségekkel viselte a szíjrazíldát, má-g az angolok a tengeren támadtak. A francia- met csapatok hosszú és vres harcokat követően szíllták meg az országot. Csak a tengeri gáttak megnyitása (mint annyiszor a tőrőnelmákbent) kőnszerőtte ki az elsőleges csapatok kivonulását. 1674-ben Angliával megkötött májodik westminsteri béke alapvetően a háború előtti status quo helyreállítását rta elő. A háborúk soha nem tettek jót a kereskedelemnek, a-gy Holandia esetében sem. Nem tudta visszaszerezni korábbi hatalmát, az ország a tengeren Anglia mágá szorult, gyarmatainak egy részét is elvesztette.

Az ifjú Michiel Adriaenszoon 1607. március 24-én született egyszerű családban a zeelandi Flushing városában, ugyanezen a napon lett megkeresztelve a helyi nagytemplomban. Apja korábban egyszerű tengerész volt, majd kősbő szőrfuvarozással kereste kenyerét. Tizenegy gyermeke közül Michiel a negyedik volt. Az őnk szellemű, vjllalkozó kedvű gyerekek nem jeleskedtek az iskolában, ágyhogynon el is káldték, de nem volt alkalmas a káttólvő mesterségtanulásra sem. Saját kősbő kijelentése alapján ágyedő a tengerőszhivatásra volt alkalmas. Első ázben, 1608-ban használta a "Ruyter" nevet, majd kősbő tette elő a "de" szócskát. A felvett nevet anyai nagyapjától kállcsőnkő aki "ruiter"-kőnt, azaz lovaskatonakőnt szolgálta a hadseregben. 1618-ban, tizenegy esztendő korában vitorlamester-tanonckőnt kezdte meg tengerész pályafutását.

A tengerész A XVII. század kereskedelmi vitorlászain a szolgáljat nem tartozott a legkőnyebb mesterségek közé. A matrásoknak a vitorlász hajás kiszolgálásán től eredményesen kellett tudniuk kezelni az ágyakat és jirtasnak kellett lenniük a kázelharcban is, lővő az időt átbenjárás bann volt. A sokszor kellemetlen Michael egy csapásra megájltozott, a tengeren elővigyázatos, szorgalmas, engedelmű tanuló kőny tengerész lett. Tizennyolc évesen 1622-ben őnkőnt jelentkező kőnek a szíjrazíldi hadseregbe. Pár hánapos szolgáljat után visszatört a tengerőszhez. Az á-gy megszerzett ismereteket kiválóan tudta kősbő alkalmazni a hajótsőrsőgnő. Szorgalma és tehetsége folytán egyre feljebb ranglőtrőjn. Májodivitorla-mester, első tiszt, majd 1637-ben "schipper"- kereskedelmi hajó kapitány lett. 1640-ben ellentengernagy rangot kap, és egy kis flottát bznak. 1652-ben kineveztek helyettes vezőrhajó-kapitánynak-, ami nem volt szokványos rendfokozat, a Maarten Tromp vezette flotta Witte de With altengernagy hajórajában az admirális első helyettese lett. 1654-ben lőptették elő altengernagyá. 1665-ben Hollandia altengernagyává nevezték ki. 1666-ban lett zászlóshajó az általa hresső vőlt sorhajó, a De Zeven Provinciën. 1673-ban előrtet az előrhő legmagasabb

rangot Ős beosztást: a holland flotta parancsnokának nevezték ki (Luitenant Admiral- Generaal van Holland en West - Friesland).

Az ember De Ruyter egész életében egyenes, becsületes, hazájáért végtelenül szeret: Ős mályan há-vá' embe
 Őletének vezérfonala volt az a gondolat, melyet 1641. augusztusában a Zeelandi admirálisnak írt: "Igaz kapitányként fogom magamat viselni az Őn szívében, abban a reményben, hogy Isten azt, amiért kiállunk, meg fogja áldani a mi szeretett hazánk dicsőségére". Cornelis de Wittet, aki jelentős szerepet játszott az ország politikai életében, hamis vádakkal bírta bevetették, mire testvére levélben kereste meg az admirálist. Kérte, hogy csejfolja meg a hamis há-reket, amit természetesen meg is tett. Később az egyik állami főtisztviselő megkérdezte de Reuytert, hogy miért főpártját, de Wittnek, mire a kávetkezé választ kapta: "Azon esetben, hogyha itt a hazában olyan a helyzet, hogy az igazságot nem lehet kimondani, akkor szíjnalmasan, nyomorúságosan Őrzem magam, mindamellettt mégis mondani fogom, má-g szemeimet le nem hunyom." Mindenben amit tett, vagy hájtrahagyott, világi tekintetben csupán egy Őrdek állt szeme elé - ez a hazájáé. Sohasem engedte magát vezérelni más megfontolással - Őgy mint személyes motiváciá, há-rnáv vagy dicsőségvágy, nem főggétt sohasem a kázzváleményt. Ős nem tőrekedett a náps Mivel Ő az ország Őrdekét mindenkor eléttörbe helyezte, soha nem volt semmilyen párttagja. Hásság tagja volt Reformájtus Egyháznak, kedvét lelte a lelkészekkel való Őgetésekben Ős szí-vesen hájzott egyétt a flotta lelkészeivel. Gerhardt Brandt (1626-1685) tiszteletes, Őletrajzá-rája jegyezte fel: "Az admirális megvetette a nagy megosztottságot a keresztyének kázzátt Ős vallási békéért vágyott. Gyáláte azt, ha eléttörök, Őldéttök a gondolkodás há-vá'ket Ős azokat, akik a keresztyén hiten ká-vá' álltak." Alig harminc Ővesen meglehetesen já másd ember volt, tulajdonosa lett a 400 tonnás Salamandra hajónak. Készer zvezgyélt meg, nágy gyermekét egy ideig egyedül nevelte. 1652-ben ná'sált meg harmadszor. 1673. augusztus 21-én családilag tragédia Őrte. Mostohafia Jan van Gelder (1647-1673) elesett a kiskuini tengeri átközetben. A csatát kávetén jegyezték fel az admirális szavait: "Mit mondjak, szíjak Ős nyelvek hájnyoznak, hogy Istennek írántuk valás jássáigát kifejezhessék Ős hirdethessék. Őrje bennünket rossz vagy szerencse, csak hájllásak lehetünk."

A csaták há'se De Ruyter admirális hátt hájborában, tőbb mint negyven Ősszecsapásban, Ős tizenétt nagy tengeri átközetben vett részt, melyek kázzátt hetet az Ő főparancsnoklásával vávtak meg. A legjelentősebb átközeteit az angol-holland hájborokban vávtak.

Első angol-holland hájbor

- 1652. augusztus 26. Plymouth. A holland kereskedelmi konvoj erdőnyes megvédése.
- 1652. február 28-májcius 2. "a hájromnapos átközet - gyázelem.
- 1652. június 12-13. Gabhard Bank-i átközet - gyázelem.
- 1652. augusztus 8-10. scheveningeni átközet - gyázelem.

Az utolsó hájrom átközetben a flotta utóvéd parancsnoka volt.

Második angol-holland hájbor

- 1666. július 11-14: "a nágynapos csata" - hatalmas gyázelem. Az átközet első napja után jegyezte fel: "este 10 óráig csánakáztunk, akkor abbahagytuk. Lepihentünk Ős imádkoztunk, hájllást adtunk Istennek."
- 1666. augusztus 4-5: "Szent Jakab napi csata" az átközet vesztésére állt, de mesteri mádon vont ki a harcá a holland flottát.
- 1667. június: a Medway torkolata kárráli harcok, zsájmányul ejtette az angol flotta zászlás hajóját - a Royal Charlest.
- 1667. július-augusztus: tengeri bloká aláj vette a Temze torkolatát Ős a La Manche csatornát.

Harmadik angol-holland hájbor

- 1673. június 7: a Schooneveld-i átközet dőntetlen, de megátolta az angol támadás kibontakozását Ős a partraszállást.
- 1673. június 14: a második Schooneveldi átközet, az angol flottát visszazörtotta egészen az angol partokig.
- 1673. augusztus 21: a texeli átközet, az angol inváziás flottát visszaverte. Hadvezéri kápségeit más országok is igen nagyra tartották, Őgy dáj Ős spanyol nemességét adományoztak neki Ős XIV. Lajos francia uralkodás 1665-ben Szent Mihályi renddel tántette ki.

Holland, spanyol- francia hájbor Ős a gályarab prődikátorok kiszabadása 1667. január 8-án a stromboli átközet a holland- spanyol flotta nagy gyázelmet aratott a francia flotta felé. Az európai országokban mákkátt holland kávetek tudásstották az országgyálást a Nápolyban gályarabságban szenvedő magyar prődikátorok keserves sorsárá. Az országgyálás erre megbá- zta az admirálist, tegyen eráfeszéttéseket kiszabadáttásuk Őrdekében. A flottaparancsnok ilyen megbázatása lehetéttette az egyéni intézkedések kezdeményezését. Az admirális Őlet lehetéttétt. 1676. február 10-én a holland flotta a nápolyi kikötő bejáratát bloká aláj vette, ágyával cábba vátt. Hákat Ős a várost. Hatásos fellápsé erdőnyekáppen a nápolyi alkirály szabadon bocsátotta a mágy levá' 23 protestáns prődikátor gályarabot. Ekkor jegyezte fel az admirális: "Sok gyázelmet vá-vtam Őletemben mindenrendé ellenségeim felett, de ez az Őn legfőnyesebb diadalom, amellyel Krisztusnak ártatlan szolgáit az elviselhetetlen terhek alá kiszabadáttam." Ezt kávetén elosztották a prődikátorokat a hájakra, ahol áttin felállították Őket Ős gondjukat viselték a továbbiakban.

Az admirális halála 1676. Április 22-én a Kelet-Szicíliai partjai előtt, az admirális a holland-spanyol hajóhad élvő parancsnoka volt. Az átkötés dőntetlen volt. De Ruyter admirálist az április 22-i átkötésben a győztes találat el, mely bal lábának elvételével a rőszöt levitte és a jobb lábujjnak csontját kicsivel a boka felé a szőtrőn zőszőskapitány leengedte az admirálisi zőszőst és a sebesítet kabinjába vitette, ki a beteggyőbő kőldte a parancsait és bőtor-totta, buzd-totta embereit. Kezdetben a sebesítet admirális állapota nem volt aggasztó. Mőg leveleket, jelentőseket diktált, ám 26-án a rettegett sebző lőpet fel, melynek kővetkezőben április 29-én adta visszelkő a Teremtőnek. Vőgső szavait titkőra és Westhovius tiszteletes jegyeztő le. Gondolatai elősző a flottőra és legőnysőgőre irőnyultak, fokozatosan egyre inkább az őrőkkővalősző felő fordultak. Egyetlen panasz sem hagyta ajkő, megnyugodott sorsőban. Mikor főldi maradvőnyait a Főldkőzi-tengerrő hazafelő szőllő-tottő, elhaladva a francia partok mentőn, a francia kikőttőben az erődő kő és a hajő győ dő-szővősekkel tisztelegtek a nagy tengernagy el. Ez nemes gesztus volt, lővőn, hogy Franciaorsőg és a Kőztőrsasőg ekkor mőg hőborőban álltak egymőssal. Te amszterdami Nieuwe Kerk-ben (őj templomban) helyeztő k őrő nyugalomba. Monumentőlis ső-remlőkőn, melyet a kő egyik legnevesebb holland szobőrsza- Rombout Verhulst - kősző-tett, egy rővid mondat őll: "INTAMINATUS FLUGHET HONORIBUS" (BEMOCSKOLHATATLAN TISZTESSőGBEN FőNYLIK)

Az admirális emléke az utőkorban a holland hadiflotta zőszőshajőjt ővsőzadok őta az admiráliső nevezik el. A Hr. Ms. De Ruyter rakőts cirkőit 1999-ben őllő-tottő szolgőlatba, és a holland hadiflotta legmodernebb hajőja. Debrecenben, 1895-ben őllő-tottak emőkmővet a gőlyarab prődikőtorok kiszabadő-tőőnak emlékőre. forrás: <http://www.bjkmf.hu/bszemle/hadtort0203t.html>